

mæssigt bebyggede Kommuner var blevet hørt. Jeg skal dertil sige, at der foreligger i Ministeriet forskellige Erklæringer fra de kommunale Organisationer, og disse er for saa vidt ogsaa blevet hørt om det foreliggende Lovforslag, som dette for nogle Dage siden er blevet sendt ud til dem til Erklæring. Fra Købstadforeningen foreligger der allerede Besvarelse af den udsendte Forespørgsel, idet Foreningen henviser til en tidligere afgiven Erklæring. Medens Udvalgsarbejdet foregaar, haaber jeg, der skal kunne foreligge Erklæringer fra samtlige de Organisationer, der i denne Forbindelse kommer i Betragtning.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Kragh har erkendt, at Lovforslaget, som det her foreligger, er klarere affattet og saaledes bedre i sin Form end den gældende Lov. Det er dog altid noget, selv om det er en noget mager Anerkendelse, hvis den skal staa alene; men den er dog Udtryk for en vis Velvillie, og jeg haaber, at det ærede Medlem ved Lovforslagets Behandling i Udvalget vil være at formaa til at forstærke denne Velvillie. Det ærede Medlem sagde, at vi burde overveje, om man ikke kunde komme ind paa en glidende Skala for Trangen. Jeg skal være villig til at overveje dette Spørgsmaal; det er jo ikke noget nyt Spørgsmaal, det har været paa Tale ved flere Lejligheder og har været drøftet under tidligere Udvalgs Arbejde, uden at man dog er naaet til nogen endelig Udformning af den Tanke, der her er givet Udtryk for.

Den sidste Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Kragh kom med, var ikke meget lovende. Det ærede Medlem sagde: Vi kan fra Venstres Side ikke gaa med til de store Udgifter, men, føjede han til, vi er dog rede til Forhandling. Jeg vil haabe, at denne Forhandlingsvillighed ogsaa kan gælde Udvidelsen af Rammerne for den gældende Lov, saaledes at vi ikke absolut skal holde os indenfor det Beløb, der hidtil har været anvendt; for i saa Fald tror jeg ikke, der er nogen Mulighed for at naa til et Resultat af nogen større Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at Tidspunktet var ikke belejligt for en Ændring af den gældende Lov; Tidspunktet var ikke belejligt i Fjor, sagde det ærede Medlem, og det var heller ikke belejligt i Aar. Jeg ved ikke, om Tidspunktet egentlig var mere belejligt i 1919—20, men da var det ærede Medlem — saa vidt jeg har kunnet forstaa af hans Udtalelser, som de foreligger refereret i Rigsdagstidende — en meget varm Tilhænger af en Ændring. Den Gang var Forholdet ogsaa det for det

ærede Medlems Vedkommende, at han vilde gaa til Udvidelse af Trangsgrensen, og det ærede Medlem stillede sig i det hele taget i 1919—20 paa det Standpunkt, at man ikke skulde være ængstelig for at sætte Udgifterne op, men skulde tilstræbe at gøre Loven saa god som muligt, ogsaa uden Hensyn til, om det vilde føre betydelige Udgifter med sig. Jeg tror, Tidspunktet til at ændre den gældende Lov er lige saa belejligt nu, som det var i 1919—20, og jeg vil ogsaa til det sidste haabe paa at faa det ærede Medlems og hans Partis Medvirken til en Ændring af Loven, saaledes at Resultatet kan siges at blive forsvarligt. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Parkov gav sin Tilslutning til, at man kunde støtte Børn helt op til 18 Aars Alderen. Det ærede Medlem sagde, at Betingelsen for, at han kunde gaa med dertil, var, at Understøttelsen virkelig kom Børnene til gode ved deres Uddannelse. Ja, vi finder jo nok Vej frem til et Ændringsforslag, der præciserer dette Standpunkt.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Parkov — og det ærede Medlem Hr. Kragh havde egentlig sagt det samme —, at Betingelsen for, at man overhovedet kunde gaa til en Forøgelse af Udgifterne, var, at man kunde sige, hvor Pengene skulde komme fra. Ja, det er indlysende, at naar vi endelig skal til at fastlægge Budgettet for de kommende Aar, maa vi ogsaa tage i Betragtning, hvilke særlige Udgifter der skal paaføres Budgettet, men det kan jo ikke forandre vor Holdning i Øjeblikket; det kan ikke og bør naturligvis heller ikke kunne forhindre os i at drøfte Forslag af den Art som det, der her foreligger, og som maa siges at være uomgængelig nødvendigt. Jeg har tidligere sagt og fastholder fremdeles, at det er denne Regerings Opfattelse, at de økonomiske Forhold for de kommende Aar skal tilrettelægges saaledes, at man har Oversigt over Tingene. Det ærede Medlem Hr. Parkov føjede til i sine Slutningsbemærkninger, at naar man kunde gøre forsvarligt Rede for, hvor Pengene skal komme fra, vilde der være Mulighed for, at man kunde forhandle sig til Rette om Sagen. Jeg glæder mig over denne Udtalelse og haaber, at den er Udtryk for, at det konservative Folkeparti vil indtage en velvillig Holdning til denne Sag.

Jeg deler fuldt ud det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Betragtning, at her maa vi yde, hvad der er nødvendigt. Derimod forstod jeg ikke rigtigt det ærede Medlems kritiske Bemærkninger om Rubriceringen af de forskellige Kommuner. Den foreslaaede